

Pali bácsi postája

Kedves kis olvasóim! Először is azoknak mondok köszönetet, akik kellemes pünkösti ünnepeket kívántak nekem. Ezeknek a nevét külön is feljegyeztem magamnak. Helyszüke és nagy elfoglaltságom miatt ezúttal sem válaszolhatok külön-külön a beküldött levelekre. Ehelyett folytatom azoknak a nevét sorát, akik a rejtvenyeket az elmúlt hónapok alatt megfejtették. A múlt számban az A-tól az N-ig terjedő megfejtők neveit közlöttem, most pedig az N-től a Z-ig terjedő megfejtők neveit adom közre. Ezzel egyelőre be is fejeződött a nevsor. Akik még nem kaptak jutalmat, azok a következő hónapokban ebből a nevsorból kerülnek ki.

Tekintettel arra, hogy most vannak a vizsgaidőek, a keddi togadó napok elmaradnak. Leveleirrel se farszatok magatokat most, — elég ha csak a rejtvenyek megfejtését külditek be. Csak betűrejtvenyekre van szükségem, de azt is csak akkor közlöm, ha nagyon jó.

Mindnyajutokat szeretettel üdvözöl

Pali bácsi.

A megfejtők nevsorának folytatása:
Nagy Béla és Piroška, T. Nagy János és Zoli, Nagy Irna és László (H.-Szoboszló), Nagy Kató (Kerekes G. u.), Nagy Imre, Nagy Julianna, Nagy Erzsike (Egytelkért u.), Nemethy Irénke, Nagy Tibor, Nagy Zoltán, Nagy János és Kató (Homokkört), Nemes Ilona, Nagy Erzsébet (Hegyi M.-né u.), Nagy Emil, Nagy Mariska, Nagy Kató (Csapo u.), Nogrady Juliska, Nagy Lajos (Füveskert u.), Novák György, F. Nagy Arpad, Nyitrai Irén, Nagy Adel, Nagy Magda és Földi, Nagy Maria (Doezt), Nagy Ferenc (Teleki u.), Nábrady György Nyitrai Zoltán, Nagy Zsuzsika — Nagy Erzsébet (Simonffy u.), Nagy Kóza.

Oláh Dénes, Orosz Mihály, Orbán Károly, Onody Zoltán, Obendorfer Margit, Oláh Pista, Ötvös Tibor, Oláh István (Vargakert), Ogrines Endre.
Papp Tibor, Papp Pál, Papp Katalin, Pongrácz József, Pilka Ica, Pajér Gizella és Magda, Puspök György, Pirkler József, Pády Kóza, Papp Irén, Pasztor Lajos, Pósmor Ilonka, Penzes Magda, Peter Maria, Pompola Lujza, Pócsi Ferenc, Palánky Lajos, Petrovics Gyula, Petrov Pál, Pasty Zsuzsika, Palfy József, Pfeiffer Magda, Jolán és Erzsé, Pál József és Maria, Pálczy Ferenc, Pethó Laci, Paranyi Béla, Pataky Lajos, Pócsi Ma-

riska, Pataky István, Pozsonyi Béla, Pecz Olga és Zoli, Polyda Böske, Pal Irén.

Ritter Olga, Roncsik Nóra, Róthmann Klára, Reisinger Erzsébet, Rádlcs László, Rónaszéky Anna, Rády Sándor, Révész Ilona, Radó Baba, Rásó Antal, Rác Zsuzsa, Reiner Katalin, Reszler Kata, Rótschnek Ivan.

Sztyl Leonka, Strausz Olga, Sándor Zoltán, Sipos Ica, Somlyai Gábor, Sívöltös Böske, Sallay Böske, Schön János, Schneider Ilona, Schöndor Juliska, L. Sulyok Kálmán, Sárközy Terike, Suhajda Antal és Boriska, Siteri Kató, nyarosi Sallay Marianna, Sipos Ferenc, Sepreny Lajos, Stern Ilonka, Strasser Magda, Steier Piroška, Sári Zoltán, Sallai Githo és Kató, Sarkady Dezső, Seress Pirike, Soós Margit, Strobach Rózi, Svantha Béla, Schmith Edé, Steinetz E.

Szalánczy Emil, ónody Szűcs Ferke és Ernőke, Szilágyi István, Szabó Irén, Szűcs Sándor, Szabó Emma és Jenő, Székely Zoli és Pisti, Szabó Miklós, Szilasi János, Székelyhidy András, Szemes Ottó, Szilágyi Muelka, Szabó László (Hegyi M.-né u.), Szabó Klára, Szalay József, Szabó Eszter, Szalontai Klara, Szabó Gyula, Szikszay Magda, Szabó Ilke és Sanyika, Szűcs Kató, Szabó Ilonka, Szegedy Irén, Szöllösi János, Szabó Lajos és Kata, Szabó Ilona (Teleki u.), Szoboszlai János, Sztiarna József, Szikszay Irna és Juciika, Szepessy Bösike, Szathmari Eszter, Szabó István, Szarka Etuka és Gizike, — Szabó Magda (Vasút-sor), — Szentessy Kálmán, Magda és Pista, Sztiary Zoltán, Szilágyi József, Szabó Kálmán, Szóko Imre, — Szótharmy Gyula, Széklay Anna, Szóllóssy Imre, Szabó Gizzi, B. Szabó Böske és Sanyi, Szekeres István, Szilágyi Erzsébet, Szepessy Dezső, Szemere Miklós, Szakács Zoli, Szilágyi Dezső, Szabó Maria (Bercesnyai u.), Szabó László (Csigekert), Sztiarna Margit, Szilágyi Zsuzsi.

Takács Sándor, Turi József, Tamassy Jenő, Treitel Edit, Toth Róza, Takács Péter, Trencsenyi Gyula, Toth Katalin, Toth Sándor, Toth Ilona, Teglas Imre, Toth József (Toldi u.), Török Béla, Tímder Margit és Gyurka, Toth Manci, Trocsányi Endre, Tolnai Ferenc, Török Erzsébet, Tökés Béla és Ilke, Thun Antal, Toth Jolán, Toth Juci, Toth Andor.
Ürögdy Zoltán és Laura, Uzonyi Mariska, Újhelyi Éva, Ujfaluassy István.

Weszprémy Ilj, Wichter Tekla, Varga Piroška, ifj. Weinrauch István, Vágó Andras, Vékony Eszter, Vágó Irén, Weygand Ilolya, Vársary István, Vargassy Kató, Visszócky Gizella, Veress Manci, Veremes László, Welber Zoltán, Vámos Mihály, Vitéz Sándor, Vadász Rózsika, Váry Irén, Varga Emil, Vámos László, Varga Sándor, Ványi Erzsébet, Varga József, Vágó Piroška, Völgyi Sándor, Varga Zoltán, Varga Zsigmond és Maria, Varga

Kató, Végh Olga, Weinrauch Sándor, Weisz Arnold, Záh Béla, Zöld Gizella, Zsuróvits Magda, Zöld Maria, Zákany László. (Vége.)

Fejtörők.

A június 8-iki számunk rejtvenyeknek megfejtését és a nyertesek nevsorát június 22-iki számban közöljük.

1. **x D a** 1/2 t t Ny

Beküldte Hatvany László II. g. t.

2. **Bal k-r s s s s s s s akít ré t p**

Beküldte Suhajda Boriska.

3. **a k P** kard baj baj

Beküldte Weigand Ipolya.

4. **y kk** H O s csó k--

Beküldte Pirkler József III. o. t.

5. **S z m s k v**

Beküldte Hanez János.
A június 1-iki számunkban közölt rejtvenyek megfejtése a következő 1. Ellenfel. 2. Szántán. 3. Naptár. 4. Patkó Bandi. 5. Mindehható. 6. Tiszantúlon. 7. Akác. 8. Ki korán kel, aranyat lel. 9. Kevelység. 10. Seregely.

J u t a l m a t n y e r t e k :
1. Hatvany László II. oszt. ref. főgimn. tanuló, könyvet.
2. Suhajda Boriska, könyvet.
3. Heim Jami I. oszt. főgimn. tanuló, könyvet.
4. Kovács Etelka IV. el. oszt. tan., könyvet.
5. Nagy Kató VI. oszt. tan. (Kerekes G. u.), könyvet.
A jutalom átvehető a „Debrecezen” kiadóhivatalában a pénztárnál.
A megfejtéseket június 16-ig kell beküldeni a „Debrecezen” szerkesztésébe „Gyermekrovat” felcírással. Az is nyerhet jutalmat, aki csak egy rejtvenyt fejtett meg.

MISS HUNGARIA: SZABOLCSZAY ÉVA (Foto: Ruzicska)

DEBRECZEN

VASÁRNAPI MELLÉKLETE

A ROSSZ GYERMEK.

Volt egyszer a világon egy ember, akinek hat jankonak hívták. Az ember nagyon elkaparta jankóit, úgyhogy a jin azt tette, amit akart. Legjobbban szeretett madar-leszket pusztítani. Nem bánta, akartól van, érte mászott a le- szeknek s leverte.

Egyszer azonban igen megjárta. Egy szőlőskertben megátott egy kis hat, melyen holloszék volt. Jankó atmászott a kertesen és odaszaladt a fához, melyről éppen akkor repült el egy nagy hollo.

A rossz gyermek nyugodtan tel- mászott a tatra s egymásután haj- gatta ki a teszket a hollojóká- kat és tojásokat. Közben vissza- jött a nagy hollo s anélkül, hogy jankó észrevette volna, el kezdte a fa törzset kopacsolni. Addig ko- pacolta, míg egyszerre a vékony asz ta már nem bírta a terhet s jankóval együtt el zuhant.

Jankó bizony alaposan meg- ítélte magát es sírva utott hazá- ra. Utközben azonban a csősz meglátta és úgy elverte, hogy ő azt sem tudta magáról: mit-e vagy lány? Amint megszaladt a csőszől, tovább titott hazatelé, de utközben meg az jött el eszébe, hogy most majd otthon is elban- nak vele.

Ezért azután visszafordult s ad- dlig ment, mendegelt, míg egy kunyhóhoz nem ért. Ott nem volt senki, jankó tehát bement és elaludt. Almában otthon volt és szílei triss disznosonkával, utána pedig három hikkrel traktáltak.

De ez nem volt igaz, hanem csak álom. Mert bizony a jankó szílei szegények voltak s mikor a jin másnap mégis csak haza- merészkedett, csak köménymagos levest adtak neki. A kalandnak azonban annyi hatása mégis csak volt, hogy attól kezdve jankó nem lantotta a madárfészkeket.

Kiss Zoltán.

Szalnavirág számüzetése.

Virágmesé.

Verrőlényes két ég alatt, vadvi- rágos mező felett bohó lepkek ke- ringőznek. A méhek ezre dörgé- selye gyűjt a mézet s fejtet böl- gátva kacagva suttogja a sok kis virág: — Isteneim, mily szép a vi- lág!

Világnak mind, csak a mező vé- gen panaszskodik egy kis virág: — Vágyakozva néz társai felé. Ohoz-

za nem repülnek lepkek és méhek: neseregésből halk síkoly zavarja rajt:

— Jaj! — Egy méheske elka- bulva a virágok illatától, rája sze- gult s megszurta magát. — De go- romban fogadod a jarradt mun- kást! Látod, számateggeddel esza- kiottad a szárnyamat! — fakadt ki a kis méh.

— Ne haragudjál, édes méhe- sém, akaratlanul tettem. Gyere- ide a harmatos levelemre. Alig azon a fűfalomad csillapul, elme- segem a törtenelem, — kérlete a virág a méhet.

A kedves, barmatos hangtól meg- engesztelődve a kis méh elmélyez- kedett a virág levelein s az mesélt:

— Valamikor régen, fodoros esip- keruhajú mezei virág tündertany- ka voltam. Ha traktodómhoz vendégek jöttek a kertekből, a ta- volt rekedt, én a tron zsamolyan ültem. A babban én vittem a király- no eszokart legyezőjét, uszalyat es ezért mindenki irgylt. Mi taga- dás, hín, üreseje viráglány let- tem. Szép kislisomó kivül mással nem törődtem. Amint utatóm tel- mentett udvarhölgyi teendóm alól en a tükör előtt órák hosszat elő- néztem magam.

— Egy napon különös újsággal látogatót el hozának a pirus pi- pacos: a buzaföldék szelén megnylt a virágiskola. Harangvirág is esi- ringelt, hogy ezantúli kötelesek le- sznek mindnyájan iskolába járni. A királynőnk hírnöke, a kis saar- kantúvirág, jöhet-levelein írva hozta a sürgős üzenetet: „Pityamal- lathor a mezei virág tünderlá- nyoknak a palotában lévő üléste- renben meg kell jelenniük!”

— Kedvtelenül teljesítettem a ki- rálynő öhaját. Erzetem, hogy most komoly dolgról lesz szó. Jól se- gettem! Képzeld, méheske, azt akarták a feljebbvalóink, hogy míg iskolába járunk, vegyük Je a csipkeshabkát s helyetve egyse- ri kartonruhát öltösk magunkra. „Azt ugyan nem tesszem! Sem isko- laba járni, sem szép ruhámtól megválni nem fogok” mondtam társom fülébe.

A királynő ezt meghallotta, mert szigorú mozdulatok esendre hitve, így szól: „Aki a parancsomat nem teljesíti, azt országomból száműzöm.” En vállvonogatva tá- voztam.

A következő délelőt jattam a Margit virágokat egyszerű ruhás- kabán, köténykében iskolába siet- ni. Deután Szarvakalab tanító nr- oktatla növendékeit. Este Méesevi- rágok, reggel Hagynakak tanulák. az á-b-c-t. Szorgalmasan gíjgírogat-

ak a mezei virágok tanulni. En- voltam az egyetlen, ki iskola be- gyelt virágn kosztaltam, hanemoz- kadt a jökedvény. A királynő- asándárai jöttek értem!

— A felleges asszony szomorúan agadt. Hangja reszkett, mikor beszélt: „Faj nagyon a szívem, hogy éppen te, aki a legkedvesebb leánykam voltál, a hiszagos, jela- ságot többre becsütd a tudásnál. S mert nem engedelmeskedtel, bi- rodalmamból távoznod kell! Mától fogva a mező végen van a helyed s melót elhagytod otthonod, meg- fosztalnak lelkedőt: az illatodtól is!”

— Fejem lelöragsziva bandukol- tam ki. A zaporoso eszromvizep- azatla ruhám. Utána a nap forrón sítótt. Iskolakerülő voltam, nem tudtam, így nem tudhatam, hogy a nap erős leve árt a ruhám- nak és addig szarítgattam magam, míg köntösöm pattogni kezdett s végül szalmaiva porkóldótt. Ez- iától fogva szalnavirágnak hívt- rak s itt élek egyedül, mindentől elhagyatva. Ti, méhek, bogarak el- kerltek, mert úgy-e a szaróskely- hü, illatlelküi virágot senki sem ledvelti!

— Miért is voltam engedelten? A hiszagról, léhasagról hej! re- gen leszoktam már.

Sűrűn hullottak a szalnavirág szeméből a könnyek. A méheske meg vigasztalta:

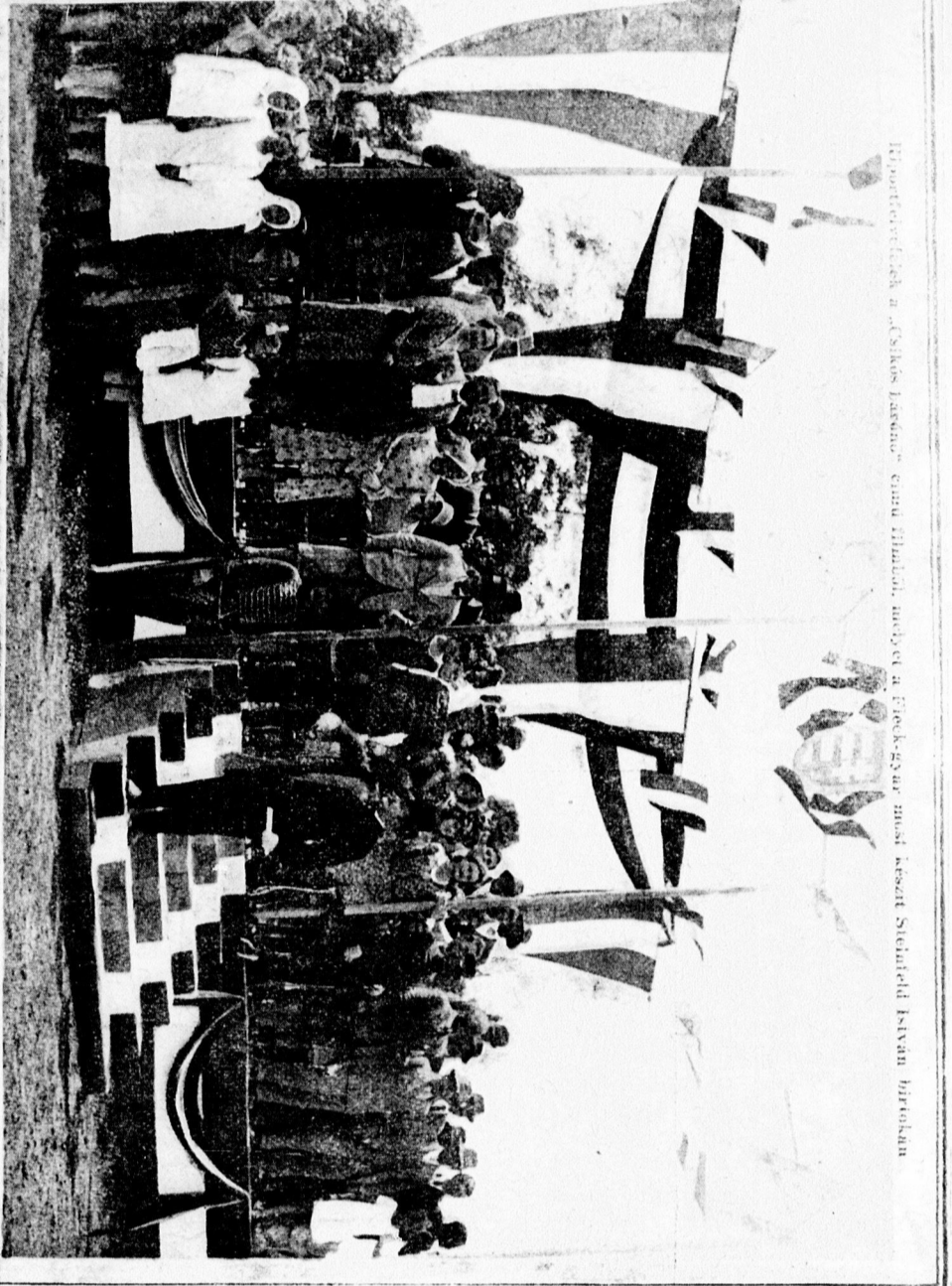
— Ne sírj, kis virág! Mihelyt ra- érek s befejezem megyvirájtsem, lelkeresem a mezei virág tünder- királynót s elmondom neki, hogy szanod-bárod vétkedet és szépen megkerem, boassson meg neked. Hanem azután jól viseld magad. Tanulj. Zám-zárúm! Szarvanyam begyógyult, sietek munkálkodni, mert a nyár nagyon rövid és meg- rengeteg sok a dolgom. Isfen vedel. Zám-zári-zári-zám.

Szalnavirág könnyes arccal te- kintett a kis méh után s azola re- menykedő szívvél várja, egyre várja, jön-e a tünderkirálynő hír- hozója, a sarkantyúsvirág a ke- gyelmét adó levéllel?

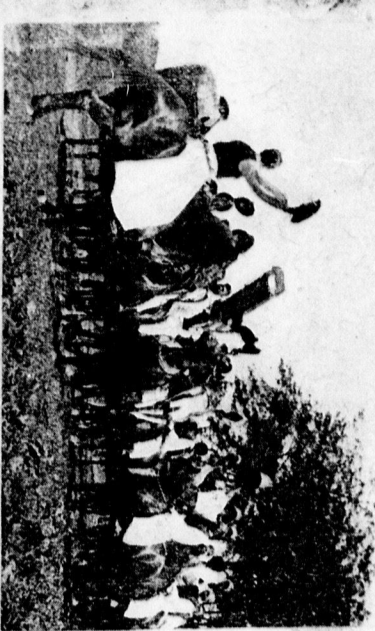
Balogh Richárd V. oszt. tan.

NYOMTA ES A KIÍSEKEL KESZITETTE A TISSZANTULLI KÖNYV- ES LAPKIADÓ R. T. DEBRECEN. JOZSEF KIR HERCEG UOAA 1.

Tribunalemet. Középen Verbes Ernő és Greca Thimner

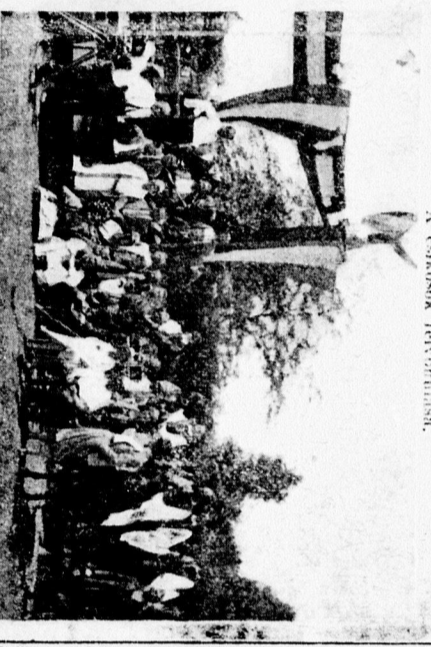
Mindszenty Tibor a esküsköz élén.

A esküsköz felvonásán.

Mindszenty Tibor mint esküsköz.

Műhelyfalvától. A szereplőkkel

mat. azáltal, hogy elvette fölém, amire én leghiúbb voltam. Most érzem csak, mikor mint egy bilincs leppantant rólam a hiúság máza, hogy mennyire vágyom hazám után. Mégha tudnám, hogy otthon a halál vár rám még akkor is haza mennék, hogy legalább a testem a hazai földben pihenék.

Isten veled kicsi barátom! Ölel a te boldog barátod:

Csi-bu.

Laci meo-hatva olvasta Csi-bu levelet és bár nagyon sajnálta barátját, igazat adott neki. Csak az sajnálta, hogy tovább kalandjait nélkülözni kell a jó barátját.

VILÁGJÁRÓ PAJTÁSOK.

Verses regény.

Írta: Kiss István.

I. Utitervek.

Nincs két olyan pajtás A kerek föld hátán, Mint a Makra Matyi, Meg a Pöttöm Adám. Két dezentor lurkó, Mind a kettő vásott. Elhatározták: bejárják A széles világot A térképet nézték: „Hogyha elindulnánk, Kerek a világ, egy napon Csak ide lyukadnánk”. Fente fogat Matyi: „Hü, de jó is lenne, Mennék s egy nap visszaérnénk Eppen Debrecenbe”. Helyeselt a Pöttöm: „Elmehtünk szépen, Hiszen csak öt világrész van, Látzók a térképen. Európa itt van

Már a szomszédságban, Onnan csak szépen átlépünk A nagy Ázsiába, Ugyis onnan jöttünk. A tanító bácsi Mondta nekem, hogyne lennék Hát reá kíváncsi, Aztán elhajóznék Majd Amerikába, Hol azt mondják: nem fátad el Senkinek a lába, Negyedik világrész Ausztrália volna. Azt mondják, hogy ott a rónán Gyémánt van a porba. Utoljára érünk Forró Afrikába, Megpihenünk ottan majd a Pálmák árnyékába”. Így a két dezentor Összesugtak, búgtak. Utoljára lefeküdve Szépen elaludtak.

DEBRECENI GYERMEKELŐBÉCSÉ A VIÉGMOZGÓRA.

Lakner bácsi társulatának vendégjátéka június 21. és 22-én lesz. **FELLEP MARGIT NÉNI, A RADIO MESEMONDÓJA IS.**

Már hirt adtam nektek gyerekek arról a nagyszerű vendégjátékról, amit Lakner bácsival és Margit néniel együtt rendezünk számotokra a Vig-mozgóban. Most már a pontos dátumot is közölhetem: **jövő szombaton délután 4 órakor tartjuk az első előadást, vasárnap délelőtt fél 11 órakor a másodikát és vasárnap délután 3 órakor a harmadikat.** A műsor minden előadásban formán két színdarabból áll, amit Lakner bácsi és tíz tagú gyermek társulata ad elő. Ezenkívül Margit néni mesét mond, én pedig konferállok. Lesz természetesen sokféle versenyt, móka, sőt: ajándék is minden gyerekek számára.

Erre az előadásra azok a gyerekek, akik nem olvasói a Debrecennek, — rendes mozhelyárakon válthatják meg jegyeiket, míg ti mérsékelt árú jegyeiket kaphatjátok annak a szelvénynek révén, amelyet a mai mellékletben találtok.

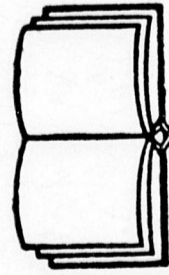
III. Ievágandó.

Utálvány

két kedvezményes jegyre.
Június 21., vagy 22-ére
a Vigmozgóba.

A jegyet szombati délig ki kell váltani.

GYERMEK IRJA

GYERMEKNEK.

A NYÁR.

Mosolygó nyár képe
Egyre jobban pirul,
Éltet a meleg,
Fű, fa, level virul.

Még csak egy-két hét és Itt van a szünidő,

Miből egy est, kettőt? —
Kétszégünk egyre nő.

Kijut a virgácsból
Ki-ki mit érdemel,
Jó tanuló előtt
Bodri is süvegel.

Bittner Sándor.

A GYERMEKUJSÁG.

Pali bácsi ujságja
Minden gyermek hő vágva,
Vasárnap, ha megkapják,
Azonnal elolvassák.
Rejtvényeit böngészik
S van öröm, ha megfejtik.
Kicsiny szívük feldobor,
És ők nagyon boldogok.

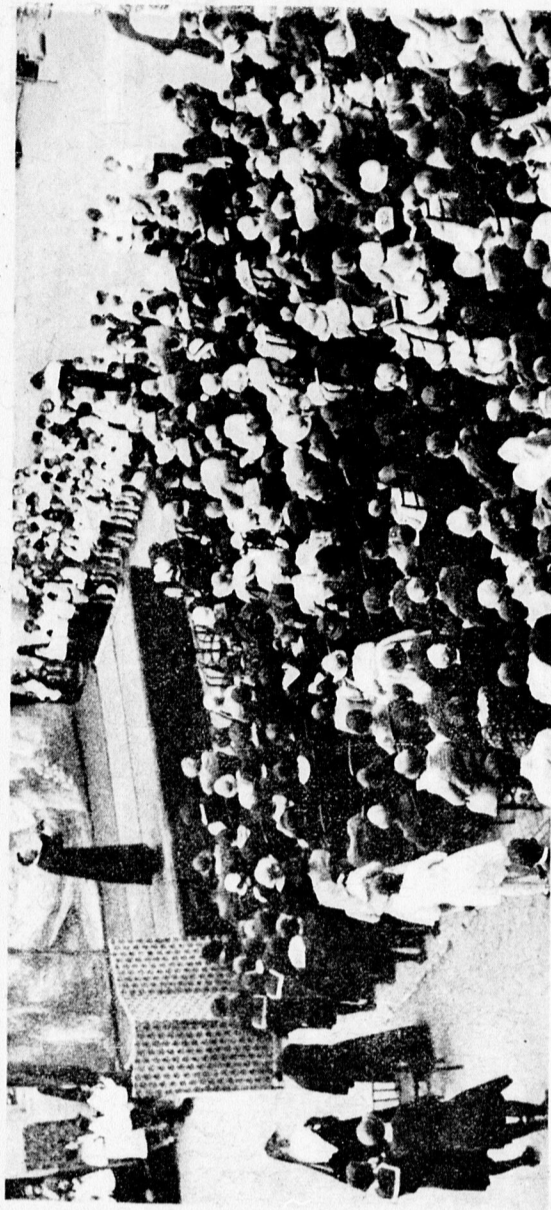
Pájer Gizella és Magda.

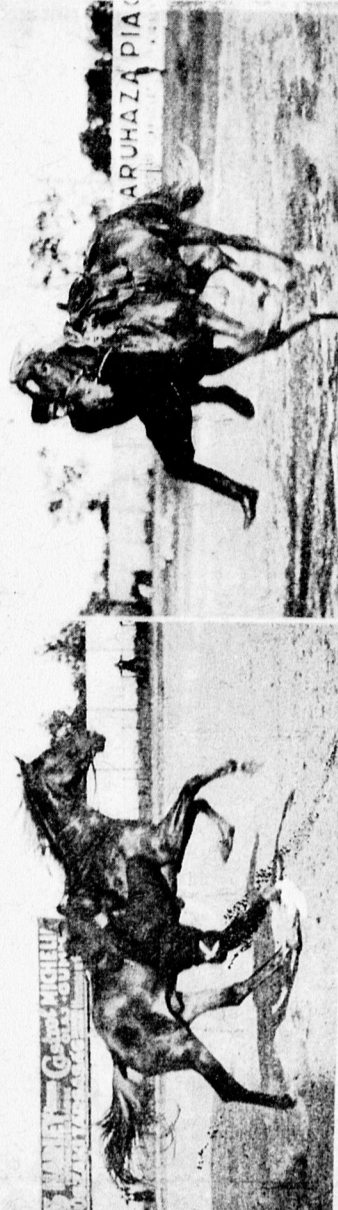
A 20 éves érettségiző találkozók a kereskedelmi iskolában.

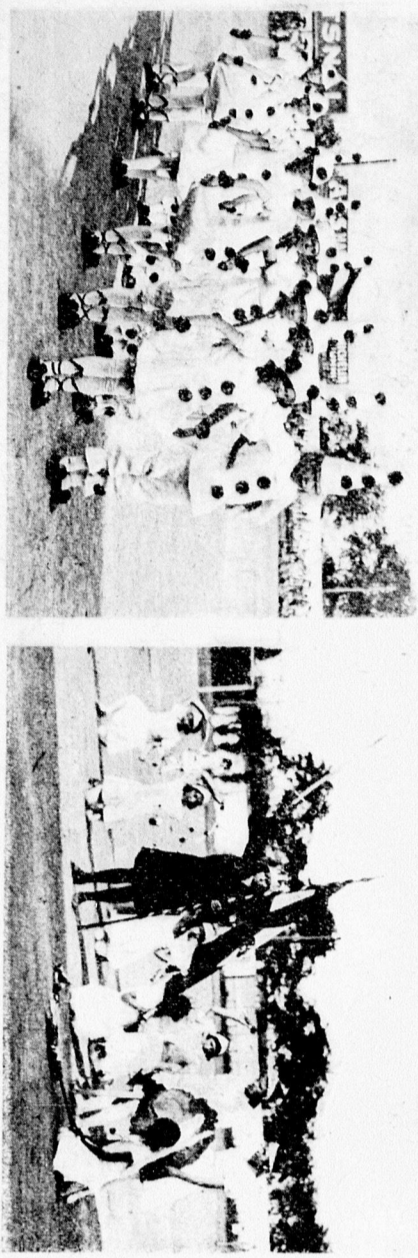
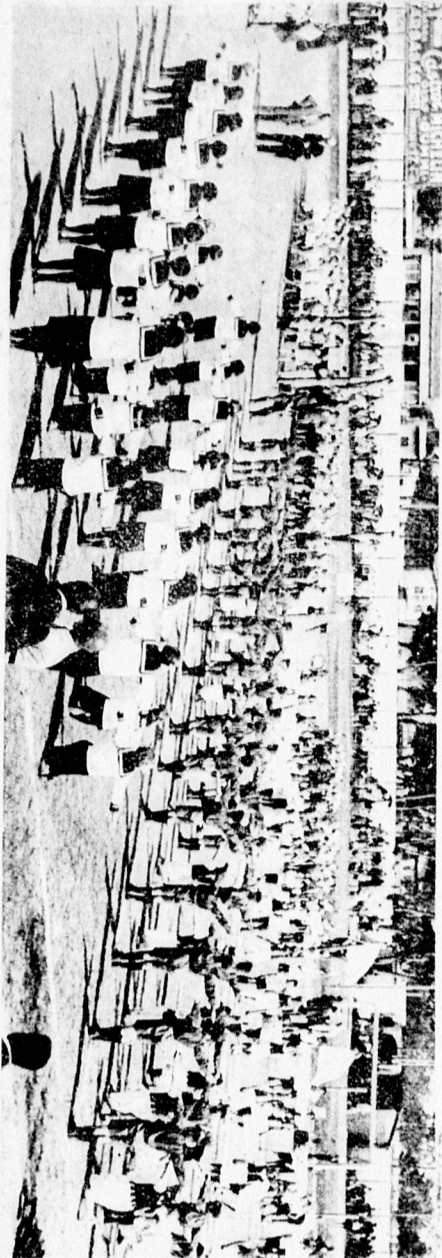
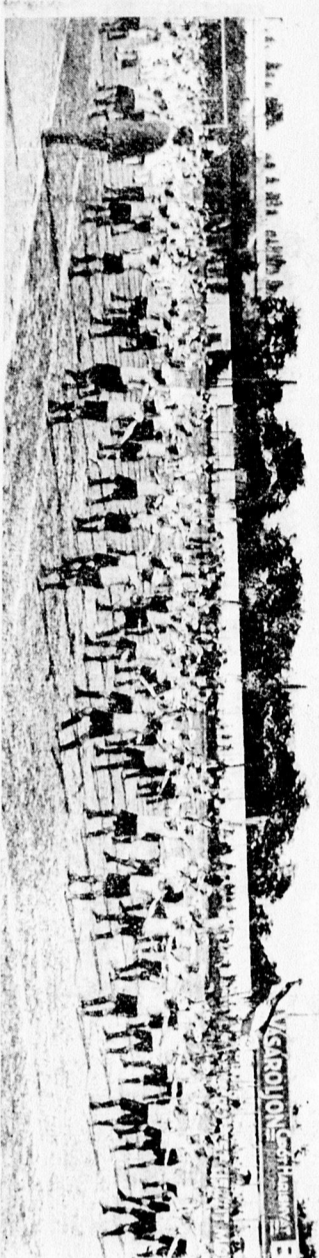
A kath. gimn. esekészcsapata.

A szivardisták ünnepélye a Szeffitsben.

A kobáni lovások lovassportversenyei.

GYERMEKEM

DEBRÉCEZEN

Szerkesztő:
PALI BACSÍ.

Csi-bu copfja.

Írta: Szathmáry Pansy.

Lacsi és kínai barátja, Csi-bu, esendesen ültek a szobában.

— Ugy-e esodalkoztok, hogy került ide egy valódi kínai copbe az elhagyatott kis faluba? Hát elmondni!

Csi-bu elhunydosott hazájából, mikor a nagy esészar kiadta a parancsot, hogy minden kinának el kell vágni a copját. Csi-bu azonban nagyon szerette eme különös fejfűszét, és inkább otthagytá hazáját, átjött Európába.

Itt Európában apró esesebeséket árult és vandorlása közben eljutott Lacsiék falujába s ott is maradt a falusi gyerekek nagy örömeire.

Most éppen azon törték fejüket, miként loghatnának meg hazutruól megnézni a kis vandorotkuzst, mert Lacsi szülei nem engedték el. Meg az ajtót is rájuk zárták. Az ablakon se mászhattak ki, mert emeletes volt a házuk.

Egyszerre Lacinak felragyogott a szeme, ráitött Csi-bu vállára: — A te copfodon fogunk lecsuszni — mondta vígán.

Csi-bu elhílvé nézett Lacira, de mikor megértette, miről van szó, örömeiben el kezdett vigyorgni. Majd buzgón kezdte letekerni fejéről a copját, mert olyan hosszú volt, hogy négyyszeresen a tarkójára volt tekerve. A végét aztán ki dobhták az ablakon, úgyhogyz Lacsi, aki igen jó tornász volt, kényelmesen lecsuszott rajta. Mikor Lacsi leért a földre, Csi-bu vissza húzta a copját s egy tengereszecsonót kötött a végére. Ezt belé akasztotta az ablak ráncjába és ő is ügyesen lecsuszott rajta. Odalent aztán megrántotta egy kicsit, mire a csomó megoldódott és a copf leesett a földre. Csi-bu ügyesen vissza esavarta fejére és hűtő lépésbe elindultak a cirkusz irányába.

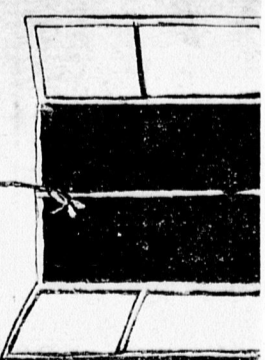
Jókor érkeztek, mert az előadást még nem kezdték meg. — Azonban a közönség, mely par-

asztygyerekekből állott, már ott nyüzsgött a komédiások körül.

A vandortrup körében nagy izgalom volt, mert a kötelet, amin a kis köteltáncosnó táncolt, nem találhattak sehól. Már pedig, ha nincs kötel, nem tarthatják meg az előadást. A kis táncosnó esendesen zokogott. Hogyne sírt volna, hiszen ha nincs kötel, akkor a belépti díjat is vissza kell adni és ő nem veheti meg azt a szép hajias babát, amit a kirakathán látott.

Lacsi meglátva nézte a kis táncosnó könnyes arcát és azon gondolkozott, hogy miként segíthetne rajta. Hirtelen Csi-bura tevődte kintete.

— Hurrá! — ordított egy nagyot. — meglátjuk az előadást. Es egy fejedelmi mozdulattal mutatott Csi-bu copfjára.

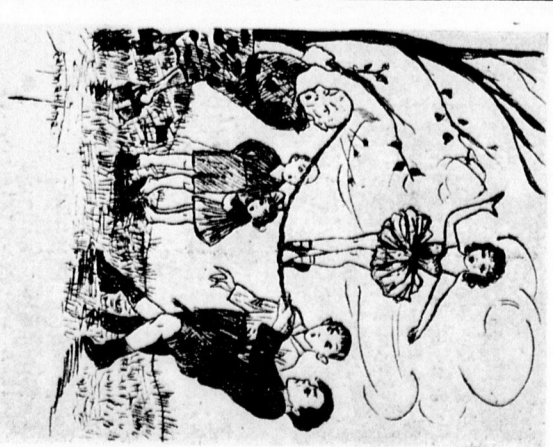

— Itt a kötel, — mondta, azután odafordult a szájárava hamulólurkókra: — Hölgyeim és uraim, pögtön kezdődik az előadás! Kerem páholurkat elfoglalni!

A „hölgyek és urak” egymashaját tépve rohantak a páhollya kinevezett lekerítéshez. Mikor már elég áhítatos esendült a kerítésen belül, akkor Lacsi megfogta Csi-bu copfjának végét és fészesre kihúzta. Az így támadt kö-

telre aztán a kis köteltáncosnó egy gazella könnyviséggel felközdött és nevédes mosollyal el kezdett táncolni.

A lurkók még a lélekzethet is visszatartották ekkora esoda látásra. A kis táncosnó még egy utolsó pirüetést esmált és utána keelesen visszazugrott a kötéltre. — Azaz a Csi-bu copfjára, amikor is egy halk reccsenes hallatszott.

Lacsi nagyon meglátalta húzni a Csi-bu copfját, ezt azonban még egy kínai copfja se bírta ki és a tövinnél reccs... elszakadt.

Lacsi hanyatt vágódott és jól belötötte a fejet egy nagy kőbe. Minden összefolyt előtte, csak annyit látott még, hogy a kis táncosnó egy remült síkollyal a „páholly”-ba zuhan, aztán elveszlette eszmeletét. Mire felocsudott, már alkonyodott. Körülötte nem volt senki. Először azt hitte, álmódott, de mikor jobban körülnézett, meglátta maga mellett Csi-bu varkoesát és mellette egy papír fehérletet. Mohon utána nyult. Egy levél volt. Elkézdte olvasni: — „Szivem egyetlen barátja! — szólt a levél. — Mire Te magadhoz térsz, én már messze leszek. Visszamegyek hazámba, mert úgy látszik, Bndha hűtötött meg, amirt elhagyiam hazá-